

Ang Basahon ni Daniel - Numero Singko

Kapito ka Tuig

Jeff Pippenger

2023-11-29

Si Jehoiakim mao ang nahauna sa kataposang tulo ka mga hari sa Juda, ug sa dihang siya gipildi sa mga taga-Babilonia nagsugod ang kapitoan ka tuig nga pagkaulipon alang sa habagatang gingharian. Kining kapitoan ka tuig nagtimaan sa yugto sa panahon diin ang Babilonia, ang nahaunang gingharian sa tagna sa Biblia, magahari. Sa Isaias kapitulo beinte-tres, ang bigaon sa Tiro pagahikalimtan sulod sa kapitoan ka simbolikong mga tuig nga sa matagnaong paagi giila ingon nga mga adlaw sa usa ka hari. Sa tagna sa Biblia ang usa ka hari mao ang usa ka gingharian, ug ang mga adlaw sa bugtong gingharian sa tagna sa Biblia nga mikabat ug kapitoan ka tuig mao ang Babilonia.

Niadtong kasaysayana, ang bigaon sa Tiro, nga nagrepresentar sa pagkapapa, pagahikalimtan. Sa katapusan sa kapitoan ka simbolikong mga tuig, siya pagahinumdoman ug mogula ug makighilawas sa tanang mga gingharian sa yuta. Ang espirituwal nga pakighilawas mao ang supak sa balaod nga relasyon sa panaghiusa sa simbahan ug estado. Sa katapusan sa simbolikong kapitoan ka tuig, ang pagkapapa mosulod sa usa ka relasyon uban sa Nagkahiusang mga Nasod, nga girepresentahan sa tanang mga hari nga gikighilawan sa bigaon sa Tiro sa katapusan sa kapitoan ka simbolikong mga tuig. Ang gingharian nga nagahari sulod sa kapitoan ka simbolikong mga tuig mao ang Tinipong Bansa sa Amerika, ang mananap sa yuta nga adunay duha ka mga sungay.

Ang mga kapitulo uno hangtod lima sa Daniel naglatid sa kasaysayan sa kapitoan ka tuig sa Babilonia, ug busa kadtong mga kapitulo nagrepresentar sa kasaysayan sa duha ka sungay sa mananap sa yuta. Ang mga kapitulo upat ug lima nag-ila sa nahaunang hari ug sa kinaulahing hari sa Babilonia, ug dungan, kining duha ka kapitulo nag-ila sa kasaysayan sa mananap sa yuta ug sa iyang duha ka sungay. Ang paghukom sa duha ka sungay, ug sa mananap sa yuta mismo, girepresentahan sa paghukom sa nahaunang hari ug sa kinaulahing hari. Ang paghukom kang Nabucodonosor mao ang paghingilin sulod sa “pito ka panahon,” samtang siya nagpuyo ingon nga ihalas nga mananap sulod sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka adlaw, nga nagkinabuhi sa sagbot ug yamog. Ang paghukom kang Belsasar gisulat sa bungbong, ug gipahaom sa gidaghanon nga duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan, sa ingon nag-ila nga ang paghukom sa mananap sa yuta ug sa iyang duha ka sungay girepresentahan sa “pito ka panahon” sa Levitico baynte-sais. Kini gibase sa pagpamatuod sa duha ka hari, ug ang duha ka mga saksi nagrepresentar sa nahauna ug sa kinaulahi.

Ang “pito ka panahon” mao ang bato nga kapangdolan alang sa Adventismo, ug busa dili maila, bisan pa man nga dayag kaayo kini anaa—alang niadtong mga buot makakita. Kini mao ang simbolo sa paghukom sa nasod (Babilonia) nga naghari sulod sa kapitoan ka tuig, ug ang simbolo sa paghukom alang sa gingharian nga naghari sulod sa kapitoan ka simbolikong tuig. Sa dihang

gipresentar ni William Miller ang iyang pagsabot sa “pito ka panahon” sa Levitico 26, iyang gigamit ang duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka adlaw ni Nabucodonosor nga pagpuyo ingon nga mananap diha sa Daniel kapitulo 4 ingon nga usa sa mga profetikong saksi aron sa pagpalig-on sa “pito ka panahon” sa Levitico 26. Ang “pito ka panahon” mao ang bato sa patukoranan ug ang batong pangulo usab sa Zacarias kapitulo 4. Si Jesus, si Sister White, si Isaias ug si Pedro nagaila niini ingon nga bato nga nahimong ulohan sa pamag-ang. Kini mao ang nagpurong-purong nga doktrina sa profesiya sa Biblia, bisan pa man nga kini sa kinatibuk-an dili makita niadtong nagaangkon nga sila mao ang mga mensahero sa ikatulong manulonda.

Sa atong pagsugod sa pagpalandong sa unang unom ka mga kapitulo sa basahon ni Daniel, mahinungdanon nga ilaon nga sukad pa sa sinugdan ang “pito ka mga panahon” gipaila na. Sa dihang napukan si Jehoiakim pinaagi sa Babilonia, nagsugod ang kapin-anan sa kapitoan ka tuig. Gipatin-aw sa basahon sa Cronica nganong gidala sila ngadto sa pagkabinihag sulod sa kapitoan ka tuig.

Si Zedekias may kaluhaan ug usa ka tuig ang panuigon sa pagsugod niya paghari, ug naghari siya sulod sa napulo ug usa ka tuig didto sa Jerusalem. Ug gibuhat niya ang daotan sa atubangan ni Jehova nga iyang Dios, ug wala siya magpaubos sa iyang kaugalingon sa atubangan ni Jeremias nga manalagna nga nagsulti gikan sa baba ni Jehova. Ug mialsa usab siya batok kang hari Nabucodonosor, nga maoy nagpasumpa kaniya pinaagi sa Dios: apan gahion niya ang iyang liog, ug gipatig-a niya ang iyang kasingkasing gikan sa pagbalik ngadto kang Jehova, ang Dios sa Israel. Labut pa, ang tanang mga pangulo sa mga pari, ug ang katawohan, nakalapas pag-ayo sumala sa tanang mga dulumtanan sa mga pagano; ug ilang gihugawan ang balay ni Jehova nga iyang gibalaan sa Jerusalem. Ug si Jehova, ang Dios sa ilang mga amahan, nagpadala ngadto kanila pinaagi sa iyang mga sinugo, nga namangon pagsayo ug nagpadala kanila; tungod kay siya may kalooy sa iyang katawohan, ug sa iyang puloy-anan: Apan ilang gibiyabiay ang mga sinugo sa Dios, ug gitamay ang iyang mga pulong, ug gidaugdaug ang iyang mga manalagna, hangtud nga ang kapungot ni Jehova misilaob batok sa iyang katawohan, hangtud nga wala nay kaayohan. Busa gipaabut niya kanila ang hari sa mga Caldeahanon, nga mipatay sa ilang mga batan-ong lalaki pinaagi sa espada sulod sa balay sa ilang balaang puloy-anan, ug wala magmaloloy-on sa batan-ong lalaki ni ulay, sa tigulang, ni sa nabuktot tungod sa kagulangon: gitugyan niya silang tanan ngadto sa iyang kamot. Ug ang tanang mga galamiton sa balay sa Dios, dagku ug gagmay, ug ang mga bahandi sa balay ni Jehova, ug ang mga bahandi sa hari, ug sa iyang mga principe; kining tanan gidala niya ngadto sa Babilonia. Ug ilang gisunog ang balay sa Dios, ug giguba ang kuta sa Jerusalem, ug gisunog sa kalayo ang tanan niyang mga palasyo, ug gilaglag ang tanan niyang mga maanindot nga galamiton. Ug kadtong nangalagiw gikan sa espada gidala niya nga binihag ngadto sa Babilonia; diin sila nahimong mga ulipon niya ug sa iyang mga anak hangtud sa paghari sa gingharian sa Persia: Aron matuman ang pulong ni Jehova pinaagi sa baba ni Jeremias, hangtud nga ang yuta nakapahimulos sa iyang mga adlaw nga igpapahulay: kay samtang kini nahimong biniyaan, kini nagbantay sa adlaw nga igpapahulay, aron matuman ang kapitoan ka tuig. Karon sa nahaunang tuig ni Ciro nga hari sa Persia, aron matuman ang pulong ni Jehova nga gipamulong pinaagi sa baba ni Jeremias, gipalihok ni Jehova ang espiritu ni Ciro nga hari sa Persia, mao nga naghimo siya ug usa ka pahibalo sa tibuok niyang gingharian, ug gisulat

usab kini, nga nagaingon, Mao kini ang giingon ni Ciro nga hari sa Persia, Ang tanan nga mga gingharian sa yuta gihatag kanako ni Jehova, ang Dios sa langit; ug siya nagsugo kanako sa pagtukod alang kaniya ug usa ka balay sa Jerusalem, nga anaa sa Juda. Kinsa ba taliwala kaninyo sa tanan niyang katawohan? Si Jehova nga iyang Dios magauban kaniya, ug paadtoa siya. 2 Cronicas 36:11–23.

Ang kapitoan ka tuig sa pagkaulipon gituyo aron matuman ang pulong ni Jeremias, “hangtud nga ang yuta makatagamtam sa iyang mga igpapahulay nga Sabbath; kay sa tibook nga panahon nga kini nahibilin nga biniyaan, kini nagbantay sa Sabbath.” Adunay usa lamang ka lain nga bahin sa Pulong sa Dios, gawas sa bersikulo sa Mga Cronica nga atong gikutlo, nga naghisgot sa yuta nga “makatagamtam” sa iyang mga Sabbath. Kana nga bahin anaa sa Levitico kapitulo baynte-singko ug baynte-sais. Ang kapitulo baynte-singko naghatag sa pahamatngon kon sa unsang paagi tugotan ang yuta sa pagtagamtam sa iyang igpapahulay nga Sabbath, ug ang kapitulo baynte-sais naglatid sa tunglo sa “makapito ka pilo” kon kadtong mga pahamatngon sa tugon wala tumanon.

Ang kapalaran ni Jehoiakim maoy nagtimaan sa sinugdanan sa pagkabinihag, nga maoy usa ka bahin sa gitawag ni Daniel nga “tunglo” ug “panumpa” ni Moises sa ikasiyam nga kapitulo. Nasabtan ni Daniel ang tunglo sa “pito ka panahon,” kay siya nagpamatuod sa ikasiyam nga kapitulo nga pinaagi sa iyang pagtuon sa tagna ni Jeremias mahitungod sa kapitoan ka tuig, nasabtan niya ang gidaghanon sa mga tuig nga ang katawhan sa Dios mahimong ulipon didto sa Babilonia.

Sa nahaunang tuig sa iyang paghari, ako si Daniel nakasabut pinaagi sa mga basahon sa gidaghanon sa mga tuig, mahitungod niini miabut ang pulong sa Ginoo kang Jeremias nga propeta, nga pagahingpitan Niya ang kapitoan ka tuig sa pagkagun-ob sa Jerusalem. Daniel 9:2.

Nasabtan ni Daniel ang kapitoan ka tuig “pinaagi sa mga basahon,” dili lamang ang basahon ni Jeremias. Ang laing basahon nga iyang nasabtan mao ang mga sinulat ni Moises, kay sa iyang pag-ampo iyang giila nga ang “tunglo” sa kapitoan ka tuig nga pagkaulipon mao ang “panumpa” ni Moises. Ang pulong sa Daniel kapitulo siyam, nga gihubad nga “panumpa,” mao ra ang pulong nga gihubad nga “pito ka pilo” sa Levitico baynte-sais. Ang pagkabinihag sa Juda didto sa Babilonia sulod sa kapitoan ka tuig mao ang katumanan sa tunglo sa “pito ka pilo,” bisan pa sa bisan unsang ikalalis sa us aka modernong teologo. Tin-aw kini sama sa adlaw, apan kon andam ka lamang nga makakita.

Ug ang Ginoo misulti kang Moises didto sa bukid sa Sinai, nga nagaingon, Isulti sa mga anak sa Israel, ug ingna sila, Sa diha nga makasulod kamo sa yuta nga Akong igahatag kaninyo, nan ang yuta magabantay ug usa ka adlaw nga igpapahulay alang sa Ginoo. Sulod sa unom ka tuig magpugas ka sa imong uma, ug sulod sa unom ka tuig magpuputol ka sa imong kaparrasan, ug tigumon ang bunga niana; apan sa ikapitong tuig adunay usa ka igpapahulay nga adlaw nga hingpit alang sa yuta, usa ka Igpapahulay alang sa Ginoo: dili ka magpugas sa imong uma, ni magpuputol sa imong kaparrasan. Ang motubo sa iyang kaugalingon gikan sa imong ani dili mo pagaanohon, ni tigumon ang mga ubas sa imong kaparrasan nga wala maputli; kay kini mao ang tuig sa pagpahulay alang sa yuta. Ug ang Igpapahulay sa yuta mahimong kalan-on alang

kaninyo; alang kanimo, ug alang sa imong ulipon nga lalaki, ug alang sa imong ulipon nga babaye, ug alang sa imong sinuholan nga alagad, ug alang sa dumuloong nga nagpuyo uban kanimo, ug alang sa imong mga kahayopan, ug alang sa mga mananap nga anaa sa imong yuta, ang tanan nga abut niana mahimong kalan-on. Ug pagaisipon mo ang pito ka mga Igpapahulay sa mga tuig alang kanimo, pito ka makapito ka tuig; ug ang gidugayon sa pito ka mga Igpapahulay sa mga tuig mahimong kap-atan ug siyam ka tuig alang kanimo. Unya pagapatunggon mo ang trumpeta sa jubileo sa ikanapulo ka adlaw sa ikapitong bulan; sa adlaw sa pagtabon-sa-sala pagapatunggon ninyo ang trumpeta sa tibuok ninyong yuta. Levitico 25:1–9.

Importante nga makita nga diha sa mga tugon mahitungod sa pagpasabut sa yuta nga mopahulay, ang pito ka mga siklo sa unom ka tuig sa pagtrabaho sa yuta ug usa ka tuig sa pagtugot nga ang yuta mopahulay magapadayon hangtod sa ikakawarenta ug siyam ka tuig, sa dihang may jubileo nga magailhan sa katumanan sa pito ka mga siklo sa pito ka tuig. Ang mahinungdanon kaayo nga punto nga makita mao nga ang pagpatunog sa trumpeta sa jubileo mahitabo sa Adlaw sa Pagtabon-sa-sala, sa ingon nagaila nga sa dihang ang antitipikal nga Adlaw sa Pagtabon-sa-sala nagsugod niadtong Oktubre 22, 1844, ang trumpeta sa jubileo nga nagarepresentar sa siklo sa “pito ka mga panahon” kinahanglan unta nga ipatunog niadto. Ang “pito ka mga panahon” nga nagsugod sa dihang si Manases gidala ngadto sa Babilonia niadtong 677 BC, nagrepresentar ug duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig nga natapos sa antitipikal nga Adlaw sa Pagtabon-sa-sala. Ang kalambigitan masipyatan lamang niadtong mga dili buot makakita. Ang siklo sa “pito ka mga panahon” nalambigit sa duha ka libo tulo ka gatus ka tuig.

Importante usab nga makita nga sulod sa mga panudlo sa pakigsaad sa unang siyam ka bersikulo sa Levitico baynte-singko anaa ang labing halalum nga hulagway sa prinsipyo sa usa ka adlaw alang sa usa ka tuig diha sa Pulong sa Dios. Ang pinggan sa mga sugilanon nga gipangitsa sa mga teologo aron mapabiling hubog ang panon pinaagi sa bino sa Babilonia mao nga ang paghukom sa “pito ka mga panahon” diha sa kapitulo baynte-sais usa kuno ka sayop nga pagsabot sa Hebreohanong kahulogan sa pulong nga gihubad nga “pito ka mga panahon.” Kana nga pangatarungan dili tinuod. Ang Hebreohanong kahulogan sa maong pulong sa hingpit naglakip sulod sa iyang kahulogan sa pagkamatarong sa pag-aplikar niini sa paagi nga numerikal, apan ang ilang sayop nga pangatarungan, nga ilang gisuportahan pinaagi sa usa ka nasayop nga pasiuna nga gitukod ibabaw sa ilang kaugalingong giangkong kahanas sa gramatika sa Hebreohanon, yano lamang nga usa ka pangatarungan sa pagpaliso sa pagtagad.

Ang paghukom nga gilarawan ingon nga “pito ka mga panahon” sa kapitulo baynte-sais, maila pinaagi sa konteksto sa maong teksto, dili pinaagi sa pipila ka mga teologo sa atong kapanahonan nga nagtuis sa Hebreohanon nga pinulongan. Giumol ni William Miller ang iyang konklusyon nga walay bisan unsang paghisgot sa Hebreohanon nga pinulongan, ug giuyonan sa inspirasyon ang iyang pagsabot ingon nga husto. Ang mga manulunda nagmando sa iyang pagsabot pinasikad sa konteksto sa kapitulo diin nahimutang ang paghukom sa “pito ka mga panahon,” dili pinasikad sa Hebreohanon nga pinulongan.

Ang konteksto sa kapitulo beinte-singko mao ang dapit diin gipaila ang mga direktiba sa tugon, ug ang kapitulo beinte-sais dayon naghatag sa saad nga panalangin alang sa pagtuman niadtong mga pagtulon-an sa tugon, ug pagkahuman nagpaila sa gitawag ni Daniel nga “tunglo ni Moises” tungod sa pagsupak niadtong mga pagtulon-an.

Ang konteksto mao ang tema sa prinsipyo sa usa ka adlaw-ngadtu sa usa ka tuig diha sa panagna sa Biblia. Kadtong unang mga bersikulo sa Levitico beinte-singko nagpaila nga diha sa panagna sa Biblia, ang usa ka adlaw nagrepresentar ug usa ka tuig. Sa basahon sa Exodo, si Moises sa dayag nagpaila sa relasyon sa pahulay nga igpapahulay sa igpapahulayng adlaw nga ikapito alang sa tawo ug sa mananap, ug sa pahulay nga igpapahulay sa ikapito ka tuig alang sa yuta.

Ug sulod sa unom ka tuig magpugas ka sa imong yuta, ug tigumon mo ang mga bunga niana; apan sa ikapitong tuig pasagdan mo kini nga mopahulay ug magpabilin nga walay lihok, aron ang mga kabus sa imong katawhan makakaon; ug ang ilang mahibilin pagakan-on sa mga mananap sa kapatagan. Sa mao usab nga paagi buhata mo kini sa imong kaparrasan ug sa imong tanaman sa olibo. Sulod sa unom ka adlaw buhaton mo ang imong buluhaton, ug sa ikapitong adlaw mopahulay ka, aron ang imong baka ug ang imong asno makapahulay, ug aron ang anak nga lalaki sa imong ulipong babaye, ug ang dumuloong, makabaton ug kahupayan. Exodo 23:10–12.

Sulod niadtong tulo ka mga bersikulo, mailhan nga ang usa ka adlaw nga kapahulayan alang sa mga tawo ug sa mga mananap katumbas sa usa ka tuig nga kapahulayan alang sa yuta. Sa Leviticus kapitulo 25, sa unang lima ka mga bersikulo, atong makita ang mao gihapong gramatikanhong porma sama sa sugo mahitungod sa Igpapahulay sa Exodo kapitulo 20, mga bersikulo 8 hangtod 11.

Ug ang Ginoo misulti kang Moises didto sa bukid sa Sinai, nga nagaingon: Isulti sa mga anak sa Israel, ug ingna sila: Sa diha nga moabot kamo sa yuta nga akong igahatag kaninyo, unya ang yuta magabantay ug usa ka adlaw nga igpapahulay alang sa Ginoo. Sulod sa unom ka tuig magpugas ka sa imong uma, ug sulod sa unom ka tuig magapul-ong ka sa imong parasan, ug tigumon mo ang bunga niana; apan sa ikapito ka tuig adunay usa ka igpapahulay nga hingpit alang sa yuta, usa ka adlaw nga igpapahulay alang sa Ginoo: dili ka magpugas sa imong uma, ni magapul-ong sa imong parasan. Ang mitubo sa iyang kaugalingon gikan sa imong ani dili mo pagaanohon, ni pagatigumon ang mga ubas sa imong parasan nga wala pul-ongi; kay kini usa ka tuig nga igpapahulay alang sa yuta. Levitico 25:1–5.

Hinumdumi ang adlaw nga Igpapahulay, aron himoon mo kini nga balaan. Unom ka adlaw ikaw magabudlay, ug pagabuhaton mo ang tanan mong buluhaton; apan ang ikapito ka adlaw mao ang Igpapahulay ni Jehova nga imong Dios; niini dili ka magbuhat ug bisan unsang buluhaton, ikaw, ni ang imong anak nga lalake, ni ang imong anak nga babaye, ni ang imong alagad nga lalake, ni ang imong alagad nga babaye, ni ang imong kahayupan, ni ang imong dumuloong nga anaa sa sulod sa imong mga ganghaan; kay sa unom ka adlaw gibuhat ni Jehova ang langit ug ang yuta, ang dagat, ug ang tanan nga anaa kanila, ug mipahulay sa ikapito ka adlaw; busa gipanalanginan ni Jehova ang adlaw nga Igpapahulay, ug gibalaan niya kini. Exodo 20:8–11.

Sa tingub, kining duha ka mga sugo mahitungod sa igpapahulay nag-ila sa konteksto sa Levitico beinte singko ug beinte sais. Sa paghiusa kanila, linya ibabaw sa linya, nagpamatuod sila nga sulod sa “unom ka adlaw magbuhat ka, ug buhaton mo ang tanan mong buluhaton,” ug sulod sa “unom ka tuig magapugas ka sa imong uma, ug unom ka tuig putlon mo ang imong kaparrasan, ug tigumon mo ang bunga niana.” “Apan ang ikapito ka adlaw mao ang igpapahulay alang kang Jehova nga imong Dios,” ug “ang ikapito ka tuig mahimong igpapahulay sa pagpahulay alang sa yuta, usa ka igpapahulay alang kang Jehova”.

Ang duha ka pulong nga gihubad ingon nga “ikapito,” sa bisan hain sa mga sugo bahin sa igpapahulay, bisan pa man kon kini mao ang igpapahulay alang sa mga tawo o ang igpapahulay alang sa yuta, mao ra ang mao gihapong Hebreohanon nga pulong nga gihubad ingon nga “pito ka pilo” sa kapitulo baynte-sais sa Leviticus. Ang konteksto sa mga kapitulo baynte-singko ug baynte-sais sa Leviticus nahimutang sulod sa profetikong lagda nga ang usa ka adlaw nagrepresentar ug usa ka tuig sa tagna sa Biblia. Ingon ka mahinungdanon usab ang profetikong lagda sa unang paghisgot.

Ang unang butang nga gihisgotan niining duha ka mga kapitulo mao ang prinsipyo sa usa ka adlaw alang sa usa ka tuig. Si William Miller giya sa Gabriel ug sa ubang mga anghel sa pag-ila sa “pito ka mga panahon” sa Levitico ingon nga usa ka simbolo sa duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig, ug kini hingpit nga nahiuyon sa konteksto sa mga kapitulo, nga mao ang prinsipyo sa usa ka adlaw alang sa usa ka tuig nga gipadayag sa unang lima ka mga bersikulo sa kapitulo baynte singko.

Sa dihang giila sa magsusulat sa Cronicas ang hinungdan nganong gitugotan ang Babilonia sa pagdala sa habagatang gingharian sa Juda ngadto sa pagkabinihag, siya miingon nga kini aron tugotan ang yuta sa pagtagamtam sa iyang pahulay nga Igpapahulay. Ang bugtong laing dapit sa Pulong sa Dios nga nagaila sa yuta nga nagtagamtam ug pahulay anaa sa ikakaluhaan ug lima ug ikakaluhaan ug unom nga mga kapitulo sa Levitico. Ang kapitoan ka tuig nga naghari ang Babilonia isip nahaunang gingharian sa tagna sa Biblia, dili lamang nagapakita sa simbolikong mga tuig nga ang mananap sa yuta magahari isip ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia, kondili ang kapitoan ka tuig maoy usa ka tuwirang pakisayran ngadto sa “pito ka panahon” sa tunglo ni Moises.

Sa dihang magsugod kita sa pagtuon sa mga tagna nga gilarawan sa unang unom ka mga kapitulo sa Daniel, mahinungdanon gayud nga masayran nga ang tunglo sa “pito ka panahon,” ingon man ang panalangin sa “pito ka panahon,” usa ka elemento sa matag usa niadtong mga kapitulo.

Importante usab nga hinumdoman nga ang siklo sa pito ka mga siklo sa pito ka tuig gimarkahan pinaagi sa pagpatunog sa trumpeta sa jubileo sa ikanapulo nga adlaw sa ikapitong bulan, nga mao ang Adlaw sa Pagpasig-uli. Kini nga kamatuoran nagbugkos sa “pito ka panahon” uban sa dos mil tulo ka gatos ka adlaw sa Daniel kapitulo otso, ug bersikulo katorse. Importante usab nga hinumdoman nga ang usa ka matagnaong tuig adunay tulo ka gatos ug kan-uman ka adlaw, ug kon imong ipun-on ang tulo ka gatos ug kan-uman ka adlaw, sa makadaghan, alang sa “pito ka panahon” kini katumbas sa dos mil lima ka gatos ug baynte ka adlaw.

Sa dihang nasabtan ni Daniel pinaagi sa mga basahon ang gidaghanon sa mga tuig nga gipaila ni Jeremias, misugod siya sa usa ka pag-ampo nga naghigot sa matag bahin sa tubag sa paghinulsol nga giila nga gikinahanglan, kon ang katawohan sa Dios mahigmata gayud sa kamatuoran nga sila mga binihag sa yuta sa kaaway. Sa katapusan sa pag-ampo ni Daniel sa Levitico 26, mitungha si Gabriel aron sa paghatag kang Daniel ug pagsabot sa panan-awon nga iyang “nadungog”, ang panan-awon sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw. Nagsugod si Gabriel pinaagi sa pagpahibalo kang Daniel nga kapitoan ka mga semana ang “gitagana” alang sa katawohan ni Daniel.

Ang kapitoan ka semana gitagal na alang sa imong katawhan ug alang sa imong balaang siyudad, aron tapuson ang kalapasan, ug aron pahunongon ang mga sala, ug aron paghimoon ang pagpasig-uli alang sa kasal-anan, ug aron ipasulod ang walay katapusang pagkamatarung, ug aron tatakan ang panan-awon ug ang propesiya, ug aron dihogan ang Labing Balaan. Daniel 9:24.

Ang pulong gihubad nga “gitino” diha sa bersikulo nagpasabot og “giputol,” ug busa ang kahulogan niini mao nga ang kapitoan ka semana pagaputlon gikan sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw. Nagsugod sa ikatulong sugo niadtong 457 BC, ang katawhan ni Daniel adunay kapitoan ka matagnaong semana sa panahon sa pagsulay. Ang kapitoan ka matagnaong semana katumbas sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig. Upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig human sa ikatulong sugo, ang karaang Israel mobato kang Esteban sa tuig 34, ug sila bug-os nga bulagon gikan sa Dios.

Ang pagkabinihag nga miuna sa tulo ka mga sugo, nga nagtimaan sa sinugdanan sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig sa panahon sa pagsulay, may gidugayon nga kapitoan ka tuig. Kining kapitoan ka tuig gituyo aron tugotan ang yuta sa pagtagamtam sa mga pahulay sa Igpapahulay nga wala matuman sa karaang Israel. Ang kapitoan ka tuig sa mga pahulay sa Igpapahulay alang sa yuta gidulot tungod sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig (o kapitoan ka mga semana sa mga tuig) sa pagsukol batok sa panumpa ni Moises.

Upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig sa pagrebelde batok sa tugon sa Levitico baynte singko, nagpatungha ug kapitoan ka tuig nga pagkabinihag aron ang yuta makatagamtam sa iyang pahulay. Ang kapitoan ka tuig nga pagkabinihag mitultol ngadto sa tulo ka mga sugo, nga nagtimaan sa laing upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig nga panahon sa pagsulay alang sa karaang Israel. Busa makita nato ang duha ka mga panahon sa pagsulay nga matag usa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig. Ang tulo ka mga sugo naghulagway sa tulo ka mga mensahe sa manulonda, diin ang nahauna miabot niadtong 1798, sa katapusan sa nahaunang kasuko sa “pito ka mga panahon” batok sa amihanang gingharian. Ang ikatulong manulonda miabot duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig human sa ikatulong sugo niadtong Oktubre 22, 1844, nga mao usab ang panahon sa pag-abot sa “kataposang tumoy sa kasuko.”

Sulod sa kap-atan ug unom ka tuig tali sa kataposan sa unang kasuko ug sa kataposan sa ulahing kasuko, gipahimutang ni Jesus ang pundasyon sa Millerite nga templo, ug ang bato sa pundasyon mao ang “pito ka mga panahon.” Kana nga bato mamahimong mao ang bato sa pundasyon (o ang bato nga kapangdulan) alang sa Adventismo sa sinugdanan, ug mamahimong mao ang ulohang

bato ug ang batong pangtumoy sa Adventismo sa kataposan (o ang batong lubnganan). Ang tulo ka mga dekreto nga nagrepresentar sa pag-abot sa mga mensahe sa tulo ka mga manulonda sa kasaysayan sa 1798 ngadto sa 1844, nagrepresentar usab sa unang tulo ka mga kapitulo sa basahon ni Daniel.

Atong sugdan ang paghisgot sa unang unom ka mga kapitulo sa sunod nga artikulo.

“Sa dihang ang mga basahon ni Daniel ug Pinadayag mas masabtan sa hingpit, ang mga magtutuo makabaton ug usa ka hingpit nga lahi nga espirituhanong kasinatian ... Usa ka butang gayud ang sa pagkatinuod masabtan gikan sa pagtuon sa Pinadayag—nga ang pagdugtong tali sa Dios ug sa Iyang katawhan suod ug malig-on.” *The Faith I Live By*, 345.